

DARÜŞŞAFAKA "Dönüş"türür

DARÜŞŞAFAKA'DA verilen eğitimin yarattığı birikimin geri dönüşümünün ifadesi olarak "Dönüş" ismini verdikleri bir sergi açan üç Darüşşafakalı öğrenciyle hem Darüşşafakalı olmayı hem de "Dönüş"ü konuştuk. • ARZU AKYOL-11'de

DARÜŞŞAFAKA

ortak yapımı: Dönüş

152 yıldır babası veya annesi hayatta olmayan, maddi durumu yetersiz, başarılı öğrencilere "eğitimde fırsat eşitliği" ilkesiyle geleceğe hazırlayan Darüşşafaka'nın yetiştirdiği üç öğrenci bugün "Dönüş" adlı sergide buluşuyor. Sergi öncesinde Defne, Çağdaş ve Tuğba'yla hem Darüşşafakalı olmayı hem de "Dönüş"ü konuştuk.

arzu.akyol@aksam.com.tr
ARZU AKYOL

"Dönüş" Darüşşafaka Ortaokulu 8. sınıf öğrencisi Defne Hadiş'in resimleri ve Darüşşafaka Lisesi 2012 yılı mezunu Çağdaş Torbacıoğlu fotoğraflarından oluşuyor. Serginin dekor tasarımı ve mekân düzenlemesi de yine 2012 yılı Darüşşafaka Lisesi mezunu Tuğba Eke'nin imzasını taşıyor. Darüşşafaka'da tanınan olanakların, verilen eğitimin yarattığı birikimin geri dönüşümünün ifadesi olarak "Dönüş" ismi verilen sergi, 19-26 Nisan tarihlerinde İstanbul Beyoğlu'ndaki Galeri Bu'da görülebilecek. Sergi öncesinde Defne, Çağdaş ve Tuğba hem Darüşşafakalı olmayı hem de "Dönüş"ü anlattılar. "Sus küçüğün söz büyüğün" derler ama biz bu defa sözü önce küçüğe verdik. Ne de olsa Darüşşafaka'dayız ve burada farklı olmak sorun değil.

KOCAMAN BİR AİLEM OLDU

Birbirinden güzel resimleriyle sergiye ka-

tilan Defne Hadiş henüz 14 yaşında. "5 Eylül 2001'de İstanbul'da doğdum ve kendimi bildim bileli resim yapıyorum" diyor. Bu yetenek ona henüz 6 yaşında kaybettiği babasından mirasılmış. "Babamla resim yapardık. Bu benim için bir oyun gibiydi. Çok eğlenirdik. 6 yaşında babamı kaybettim. Bir daha onun gibi bir oyun arkadaşı bulamayacağımı düşünüyordum. İlk gittiğim okulda resim öğretmenim bir yüz çizmemi istemiş, ben bire bir çizmeyince de asla resim yapamayacağımı söylemişti. Hatta resmimi yırtıp atmıştı. Sonraki öğretmenim resmimi sevdirdi ama orada da çalışma sahamız yoktu. Sonra Darüşşafakalı oldum ve her şey yeniden başladı. Sanat Bölümü Hocası Selvihan Özcan çok yardımcı oldu bana. Taklit etmemi söyleyen o ilk öğretmenin aksine farklılığı önemsiyordu. Darüşşafaka

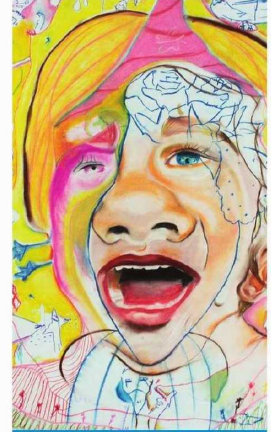
olmasaydı ne bu sergi olurdu ne de bence ben bu kadar hevesli olurudum. İnsanın kendisine ve yeteneklerine kadar güzel bir şey yok. Kocaman bir ailem oldu. Bize dürüst olmayı, kendimiz olmayı öğretti" diyor. İleride ressam olmak istiyor Defne. "Bir karavan alıp dolaşacağım ve bir yandan da resim yapacağım. Daha çok toplumsal sorunları yansıtacak resimler yapacağım. İnsanlara yardımcı olmak istiyorum."

BU BİR DÖNÜŞ

Sergiye Darüşşafaka'da yaşamı anlattığı fotoğraflarıyla katılan Çağdaş Torbacıoğlu da 22 yaşında. Yuvadandan uçmuş yani. Şu anda Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde okuyor. Darüşşafakalı olmaktan çok memnun o da.

"Babamı bir buçuk yaşında bir trafik kazasında kaybettim. Ailenin tek çocuğuydum. 2002 yılında snava girdim ve iyi ki girmişim." Fotoğrafa merakı da lisede başlamış Çağdaş'ın. "Darüşşafaka'daki son yılımda 'Darüşşafaka'da Yaşam' temalı bir fotoğraf kitabı çıkarmıştım. Bu hem okulum açısından hem de benim açımdan çok önemliydi. Çünkü okulun 152 yıllık tarihinde böyle bir çalışma yoktu. Darüşşafaka kapalı bir kurum. İçeriden bir insanın hâlâ oradayken Darüşşafaka'yı anlatması önemli. İşte sergide kitaptaki bu fotoğraflar olacak. İsmi 'Dönüş.' Bu sergiyle Darüşşafaka'ya dönüşü vurgulamak istiyoruz. Gidiyoruz ama dönüyoruz. Zaten aile olmak da böyle bir şey. Bu sergi tam bir Darüşşafaka yapımı. Serginin dekor tasarımı ve mekân düzenlemesini dönem arkadaşım Tuğba Eke yaptı. Semih Bozkurt da Darüşşafakalı ve serginin metinlerini yazdı. Afşimizi yine bir Darüşşafakalı Merve Acat yaptı." Çağdaş da "Aile" olduklarının altını çiziyor. "Kaliteli bir eğitim ama en önemlisi aile olmak. Ben tek çocuktum ama şimdi kardeşten öte dostlarım var. Bir diğer artısı da toplumun her kesimini tanıma fırsatı bulmak. Çünkü bu okula giren çocuklar değişik toplumsal kesimlerden geliyor. Herkes kendi kültürel ve yapısal farklılıklarını buraya taşıyor. Burada geçirdiğimiz 10 yıl boyunca bu farklılıklar aktarıyor ve önyargılar yok oluyor. Onun getirdiği bir bilgiyi sen bilmiyorsun senin getirdiğini o bilmiyor ama burada öğreniyorsun.

Darüşşafakalı olmak için...

Kurulduğu günden bu yana 'Eğitimde Fırsat Eşitliği' misyonuyla anne ve babası olmayan binlerce çocuğun hayatını değiştiren Darüşşafaka Eğitim Kurumları'nın giriş sınavı için son başvuru tarihi 27 Mayıs 2015. Sınav 21 ilde, 31 Mayıs 2015 Pazar günü saat 10.00'da gerçekleştirilecek.

Artık Çağdaş Defne veya Tuğba olmuyorsun. Kimlerle etkileşim içindeysen, onların yaşamışlığının toplamı sonucunda oluşmuş bir Çağdaş Defne ya da Tuğba oluyorsun. Bence Darüşşafakalıyı farklı kılan ve çok yönlü olmasını sağlayan en önemli nokta bu."

YEŞİL KAPIYI HEPİMİZ BİLİRİZ

Serginin dekor tasarımını ve mekân düzenlemesini yapan Tuğba Eke Darüşşafaka'da geçirdiği yılların kendisini çok güçlü kıldığını söylüyor. "Babam ben doğmadan 2 ay önce vefat etmiş. 4 yaşındayken de annemi kaybettim. Sonra Darüşşafakalı oldum. Şimdi Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde Sahne ve Gösteri Sanatları okuyorum. Bir yandan sahne dekor ve kostüm tasarımı yapıyorum bir yandan da bir üretim şirketine çalışıyorum. Bir yandan da bu şekilde Darüşşafaka'nın işlerine koşturuyorum. Mezun olduktan sonra da bağışım devam ediyor. Çünkü biz aileyiz. Ortak anılarımız var. Sergide de her Darüşşafakalımm bildiği, ortak anıları hatırlatacak nesnelere kullandık.